

er kommet en Mistroens, Mistvivlens og Usamdrægtighedens Aand, som maa være til Skade for et hvilket som helst Lands og ikke mindst et lille Lands Forsvar. Jeg tror, at hvis Højre i Virkeligheden i Firserne havde kendt sin Besøgelsestid — ja, det er maaske et mindre heldigt Udtryk, men nu er det en Gang brugt — hvis det havde kendt, hvad Tiden førte med sig, og i Firserne var veget tilbage for det Flertal, som stod her i Folketinget, saa havde det sikkert været til Gavn for Forsvarets stille og ubemærkede Liv og ogsaa for Forfatningen, saa at vi der havde følt, at vi havde tryk Grund under Fødderne, og tillige været til Gavn ikke mindst for Højrepartiet selv og for Partiernes Stilling i det hele her i Landet. Nu begynde Højres Blade at tale om, at nu kunde et Venstreministerium passende komme til. Ja, efter at Højre har kørt det hele saa uhjælpelig fast, at der næsten intet er at gøre, saa kan Venstre komme til! Forsvarssagen er kørt fast, Forfatningen er kørt fast, Forhandlingen her inde er kørt fast, saa at vi næsten ingen Ting kunne faa udrettet — nu kan Venstre komme til! Vi høre denne Tale fra Højremænd og i Højreblade trindt omkring i Landet, at nu maa Venstre komme til! Jeg tror, at det gaar med den Tale, som det gaar med den Tale, det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds holdt forleden, at den kommer mindst 13 Aar for sild. Nej, Venstre staa nu ikke og kræver at komme til. Vi staa ikke her som Flertal i dette Ting, vi staa derfor ikke med den Fordring at komme til, men vi ere ikke blinde for alle de Krav, som stilles fra de forskellige Sager, som ved Vanrøgt ere komne i en saadan Tilstand, som de nu ere i. Vi ere ikke blinde for, at disse Krav stilles og stilles til enhver Regering, hvad enten den er af Højre eller af Venstre. Vi beklage, at det er saaledes, at disse Krav stilles, og vi ønske blot, at alle Parter med en god Vilje ville hjælpe til at faa disse Krav løste, komme ud over dem og komme ind i roligere Forhold igen. Jeg tror imidlertid ikke, at den Slags Programmer, som vi her have faaet fra det højtærede Ministerium hjælpe os fremad. Tværtimod tror jeg, at det Program, som er fremsat i militær Henseende af det højtærede Ministerium, og som til dette Øjeblik er det eneste Program, vi have hørt fra det, er af den Slags, som hjælper os til at køre endnu mere fast, end vi hidtil have gjort her i Landet. Det er nemlig sikkert nok, at saadanne militære Programmer lade sig ikke gennem-

føre, hverken her i Salen eller ude hos Vælgerne. Der er, tror jeg, en saadan Stemning mod hele det Program, der er fremsat af den højtærede Krigsminister, at man kan gøre sikker Regning paa, at det Ministerium, hvori der sidder en Minister med et saadant Program, ikke vil have Held til at gennemføre noget virkelig godt for Forsvarsvæsenet, saaledes, at dette kan komme til at leve stille og ubemærket.

N. Pedersen: Hvad enten jeg ser tilbage paa de Forhandlinger, som i de foregaaende Dage have fundet Sted her ved Finanslovens 1ste Behandling, eller jeg ser hen paa de mange Talere, som vente paa at komme til, erkender jeg, at det er naturligt at fatte sig i Korthed. Dette skal jeg ogsaa bestræbe mig for, saa meget mere som det kun er Smaaspørgsmaal, jeg har at udtale mig om, men jeg vil dog bede ærede Medlemmer erindre, at disse Smaaspørgsmaal ogsaa have deres Berettigelse, fordi de have Betydning for mange Mennesker rundt omkring i Landet. — Det første, som jeg skal udtale mig om, er den Bevilling, som af Regeringen er foreslaaet til Anlæget af en Havn ved Anholt. Jeg er i saa Henseende enig i, hvad der blev udtalt af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds (H. Jørgensen), at et saadant Havneanlæg vil være til overordentlig stor Gavn for Fiskeriet. Naar Regeringen har foreslaaet en Øhavn, idet det efter de Undersøgelser, den har ladet foretage, har vist sig, at der foregaar en Sandvandring ved Kysten, er det jo vanskeligt at udtale sig derimod. Det er meget muligt, at en Øhavn er den eneste rimelige at byggeovre ved Anholt, skønt det af Anmærkningerne til Finansloven fremgaar, at heller ikke en saadan vil være aldeles sikker mod Tilsanding. Regeringen udtaler selv dette, men mener dog, at en Tilsanding ikke kan befrygtes i den Grad som ved en bundfast Havn inde ved Kysten. En Landhavn vil ganske sikkert have sine betydelige Fordele; den vil ikke alene have den Fordel, at den vistnok kun vil koste Halvparten af, hvad Øhavnen vil koste, men den vil ogsaa have andre Fordele. For dem, som ligge i Havnen, vil det være af Betydning, at de let kunne komme i Forbindelse med Land, ligesom ogsaa Forholdene naturligt ville udvikle sig saadan, at en Del af Fiskene ville blive behandlet inde paa Landjorden, hvorfor det efter min Mening vil være nødvendigt, at der bliver en fast Bro mellem Øhavnen og Fastlandet. Regeringen siger i sine Motiver, at den